

پیش‌ها و پانچ‌ها

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌ها شیخ خیرالدين حفظه الله تعالى

موضوع:

۱. عقاید؛ شناخت خلفاء خداوند؛ عترت و اهل بیت پیامبر خاتم
۲. عقاید؛ شناخت خلفاء خداوند؛ پیامبر خاتم؛ ویژگی‌های پیامبر خاتم

بسم الله الرحمن الرحيم

پرسش

نویسنده: علی راضی

تاریخ: ۱۳۹۴/۸/۱۰

اطلاق «امام» بر کسی جز رسول خدا و دوازده جانشینش چه حکمی دارد؟

پاسخ

تاریخ: ۱۳۹۴/۸/۱۲

«امام» به معنای کسی است که به او اقتدا می‌شود و با این وصف، اطلاق «امام» بر کسی جایز نیست مگر اینکه اقتدا به او مطلقاً جایز باشد؛ زیرا اطلاق «امام» بر کسی که اقتدا به او مطلقاً جایز نیست، دروغ است، اگرچه «امام» خواندن او به نحو مقید راست باشد، مانند «امام جماعت» برای کسی که در نماز به او اقتدا می‌شود و «امام لغت» یا «امام حدیث» برای کسی که سخنش در آن پذیرفته می‌شود و مانند این. بنابراین، کسی که خود را بدون قید «امام» می‌خواند یا دیگران او را بدون قید «امام» می‌خوانند و او آنان را از این کار باز نمی‌دارد، از دو حال بیرون نیست: یا خداوند به تبعیت از او به نحو مطلق اذن داده که در این صورت، «امام» خواندن او پرستش خداوند است، یا خداوند به تبعیت از او به نحو مطلق اذن نداده که در این صورت، «امام» خواندن او پرستش طاغوت یا شبیه به آن است؛ چراکه «امام» در کتاب خداوند بر دو کس اطلاق شده است: یکی کسی است که به امر خداوند رهبری می‌کند؛ چنانکه فرموده است: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾^۱؛ «آنان را امامانی قرار دادیم که به امر ما رهبری می‌کنند» و دیگری کسی است که بدون امر خداوند رهبری می‌کند؛ چنانکه فرموده است: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾^۲؛ «و آنان را امامانی قرار دادیم که به سوی آتش فرا می‌خوانند» بدون قید «بأمرنا» و با این وصف، «امام» خواندن کسی جز خلیفه‌ی خداوند در زمین، اگر با اعتقاد به وجوب تبعیت از او مانند تبعیت از خلیفه‌ی خداوند در زمین باشد، شرک است و اگر بدون این اعتقاد باشد، سوء تعبیر و

۱. الأنبياء / ۷۳

۲. القصص / ۴۱

تشبّه به مشرکان شمرده می‌شود، در حالی که خداوند فرموده است: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا»؛ «ای کسانی که ایمان آوردید! نگویید: <راعننا> (چون ممکن است باعث سوء برداشت یا سوء استفاده‌ی برخی شود) و بگویید <انظرنا>» و فرموده است: «ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ»؛ «این سخن آنان با دهان‌هاشان است، شبیه سخن کسانی را می‌گویند که پیش‌تر کافر شدند، خداوند آنان را بکشد، به کجا انحراف می‌یابند؟!» و از این رو، جناب منصور اکیداً از آن نهی فرموده است؛ چنانکه یکی از یارانمان ما را خبر داد، گفت:

«قَامَ الْمَنْصُورُ فِيْنَا حَاطِبِيًّا، فَوَعَطْنَا وَأَحْسَنَ وَعَظْنَا، حَتَّى أَقْشَعَرَّتِ الْجُلُودُ وَرَجَفَتِ الْقُلُوبُ وَبَكَتِ الْعُيُونُ وَزَفَعَتِ الْأَصْوَاتُ! فَلَمَّا جَلَسَ قَامَ إِلَيْهِ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِنَا فَمَدَحَهُ وَقَالَ لَهُ فِي مَدْحِهِ: إِنَّكَ لَأَنْتَ إِلَهٌ الْوَاعِظِينَ! فَغَضِبَ الْمَنْصُورُ غَضَبًا شَدِيدًا وَقَالَ لَهُ: أَسْكُتْ -أَسْكُتَكَ اللَّهُ- فَإِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَمَّا أَنَا فَمَعْلَمٌ خَيْرٌ! فَقَالَ لَهُ الْمَادِحُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ، إِنِّي مَا عَنِيتُ مِنَ الْإِلَهِ مَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَلَكِنَّهُ كَلِمَةً يَقُولُونَهَا بِأَلْسِنَتِهِمْ! فَقَالَ لَهُ: وَهَلْ أَهْلَكَ النَّصَارَى إِلَّا كَذِبًا؟^۱ ثُمَّ التَفَتَ إِلَى أَصْحَابِهِ وَقَالَ: اعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ -يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ- فَإِنَّ الشَّيْطَانَ بَيِّضٌ وَيَفْرَحُ! فَقُلْتُ لَهُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ، هَلْ لَنَا أَنْ نُسَمِّيَكَ الْإِمَامَ كَمَا يُسَمِّي النَّاسُ قَادَتَهُمْ؟ قَالَ: لَا، ذَاكَ اسْمٌ لَا يَتَسَمَّى بِهِ غَيْرُ الْمَهْدِيِّ إِلَّا دَجَالٌ»^۲؛ «منصور در میان ما به خطبه‌ای برخاست، پس ما را اندرز داد و نیکو اندرز داد تا جایی که پوست‌ها لرزید و دل‌ها تکان خورد و چشم‌ها گریست و صداها بالا رفت! پس چون نشست مردی از یارانمان به سوی او برخاست و او را ستایش کرد و در ستایش او گفت: هرآینه تو خدای واعظانی! پس منصور سخت به خشم آمد و به او فرمود: ساکت شو که خداوند ساکت کند؛ چراکه جز خداوند خدایی نیست و من تنها معلم خیری هستم! پس ستایشگر گفت: فدایت شوم، منظور من از خدا کسی که جز خداوند بلندمرتبه پرستش شود نبود، بل آن کلمه‌ای است که با زبان‌هاشان می‌گویند! پس به او فرمود: و آیا مسیحیان را جز کلمه‌ای که با زبان‌هاشان می‌گویند هلاک کرد؟! <کلمه‌ی بزرگی است که از دهان‌هاشان بیرون می‌آید، آنان جز دروغی نمی‌گویند!>. سپس به یاران خود روی نمود و فرمود: بدانید که چه می‌گویید -خداوند شما را بیامرزد-؛ چراکه شیطان تخم می‌گذارد و جوجه می‌کند! در این هنگام من گفتم:

۱. البقرة / ۱۰۴

۲. التوبة / ۳۰

۳. الکهف / ۵

۴. گفتار ۱۱۷، فقره ۱۴

فدایت شوم، آیا ما می‌توانیم تو را امام بنامیم همان طور که مردم رهبرانشان را (امام) می‌نامند؟ فرمود: نه، این نامی است که جز مهدی کسی به آن نامیده نمی‌شود مگر دجال!..

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصوب‌هاشی خراسانی
مجلس خبرگان رهبری

www.alkhorasani.com

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصوب‌هاشی خراسانی حفظه الله تعالى

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.